

Caracterizarea personajului Natl din opera Mara scrisa de Ioan Slavici-a doua parte

Ironia personajului la adresa sotiei sale e generata de slabiciune si de exhibarea unui complex latent inca din momentul cand cei doi tineri se cunoscusera: "â€" De ce nu!? grai dansa. Dar sa vorbim linistiti, ca oameni cuminte"; "Ca oameni cuminte, zise si el. Mai ales tu nici nu poti sa vorbești altfel. Care-i porunca?". Momentul de maxim al acestui conflict cu Persida, mocnit vreme indelungata, este cel in care Natl, orbit de furie, isi loveste sotia: "Cuprins acum de manie oarba, el inclesta mana stanga in parul ei bogat si incepu s-o loveasca cu pumnul - asa pe nimerite, in spate, peste umeri, in fata, cum da omul care nu mai stie ce face..." Dezlantuirea de violenta, departe de a rezolva starea de tensiune in care traieste Natl, il izoleaza pe acesta si mai mult. In construirea personajului, finetea de psiholog a lui Slavici atinge unul din momentele de varf. In fata izolarii tot mai accentuate a lui Natl, Persida se poarta cu el "de parca nu i-ar fi fost barbat, ci copil bolnavicios".

Abatut si posac, Natl nu-si revine "decat seara, la masa cu beamterii". Personajul pare in cautarea onoarei pierdute si de aceea se entuziasmeaza doar cand il evoca pe generalul Radetsky. Un fel de dor pentru autoritatea pierduta pare a-l apropia de rigorile armatei. Slabiciunea isi gaseste o compensatie in imaginea luptatorului intransigent: "Ochii i se umpleau de vapaie cand vorba venea la razboi si la Radetsky. generalul imparatesc, care stia sa-i tina la scurt pe italieni si putea. la nevoie, sa-i invete minte si pe ungiur. Paradoxal, desi tot mai instrainat, Natl nu o iubeste mai putin pe sotia lui. Sentimentul devine explicit in momentul in care Persida da nastere fiului lor. E o iubire intensa, amestecata cu tristete si remuscare: "â€" Ah! Doamne! zise el in romaneste, larta-ma Persido ca te-am desteptat, dar nu mai pot! Nu mai pot! zise el iar, si izbucni in plans inabusit. Abia dupa nasterea copilului Natl are curajul sa se intoarca acasa si sa vorbeasca deschis cu tatal sau. Curajul ii este dat de noul sau staftit social. Legitimitatea copilului e in afara oricarei discutii. El e rodul iubirii oficializate prin casatoria cu Persida.

Toate aceste elemente sunt extrem de importante, incalcand vointa tatalui, Natl are nevoie de o confirmare sociala pentru a-l putea infrunta. Intalnirea intre tata si fiu are aparenta unui razboi incheiat prin armistitiu. De altfel, intalnirea celor doi nu are loc decat in prezenta parintelui pleban. Interesant este ca de aceasta data Natl isi priveste in ochi tatal care ii raspunde evitand sa-l priveasca. Hubar accepta sa mearga la botezul fiului lui Natl dar o face "pentru femeia aceea, care e prea buna pentru un nemernic ca tine". Aceasta confruntare, fara invins si invingator, e ultima aparitie semnificativa a lui Natl in roman. La botezul copilului Natl devine personaj de plan secund, lasand-o, din nou, pe Persida sa fie vioara intai.

Ultimul capitol al romanului, "Pace si liniste", nareaza uciderea lui Hubar de catre fiul lui nelegitim, Bandi. Natl dispare lasand pe cititor sa mediteze asupra lui si asupra viitorului familiei sale dupa moartea batranului a carui autoritate il dominase. pastreaza stapanirea de sine si, ca mijloc de autoaparare, constiinta lui isi gaseste o justificare: "Trebuie sa-si faca datoria, incolo ce-o vrea

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

bunul Dumnezeu".